

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

II. De incomparabili præmio, quo pauperes spiritu à Deo Opt. Max.
donantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

honoribus vestiti: hæc autem indumenta magno illis impedimento sunt, & obstaculo. Hanc igitur ob causam diuitis renuntiamus, & omnia quæ mundi sunt, à nobis abdicemus, ut ita liberi, expediti, deonustique melius cum demone decertare, & Christum sequi possint. *Deinde athleta fortius dimicat, nãator exiit ut flumem transiens, videt oneratum sarcinulis bene curis.*

Quapropter primum, quod in Religione concepitur votum, est paupertas, quoniam ea omnium aliorum est fundamentum. Sic enim Apostolus omnium malorum radicem esse ait cupiditatem, & omnium bonorum & virtutum radicem & fundamentum est paupertas. Vnde S. Ambrosius, *Ut verum facultate insistentia sunt omnium virtutum: quia cui pecunia suppetit, is modos & vias inuenit, ut quæcumque vitia & peccata mentis concepit, opere ipso ea exequatur.*

1. Tim. 6. 10. Paupertas est radix omnium virtutum.

Familiaritas fons. Lib. 21. c. 12. Moral. lib. 26. c. 24. Castitatis custos.

Mater virtutum est S. Ignatio. p. 3. Constit. e. 1. §. 25. Summarij. Conservatrix disciplina Religiosa.

gatio propter Christum, generatrix est, nutritrixque omnium virtutum. Si enim erit, si peccatorum singulas discedamus. De humilitate quidem ait S. Gregorius, *Paupertas bonis mentibus solet esse custodia, conservatioque humilitatis.* Castitatis autem conservanda, quam efficit medium paupertas, & cum in viduæ sustinuit austeritas sit, in aperto est, & nemini non notissimum. Id ipsum quoque de abstinentia & temperantia dicendum. Pari modo de virtutibus reliquis disputare possemus. Hinc non immerito sancti Patres paupertatem vocant virtutum mater, modo quidem custodem & si agendam modo matrem. Postremo hoc nomine eam in Constitutionibus vitavit B. P. Noster, *Delegant, inquit, omnes paupertatem se matrem.* Ipsa namque, seu bona & vera mater, virtutes ceteras in animabus nostris progignit, nutrit & conservat: ipsa quoque est, quæ disciplinam Religiosam in flore & vigore conservat. Vnde etiam videmus, Religiones quæ à primæva sua paupertate desciverunt, à Religionis integritate descisse, & esse eorum matri dissimiles & degeneres. Quamobrem erga sanctam

hanc paupertatem, velut erga matrem carissimam afficiamur, idque non qualicumque & vulgari quodam amore, sed intenso, tenero & essentiali, & appreciativo. Vnde etiam B. Franciscus paupertatem, dominam suam appellare non dubitavit, itaque in Regula Monialium S. Clare sic loquitur, *Obligamur ad dominam nostram sanctissimam paupertatem.*

Idem autem motus est in obsequio, & in quibusdam aliis virtutibus, quibusdamque aliis virtutibus, quibusdamque aliis virtutibus.

CAPITULUM II

De incomparabili premio, quo pauperes spiritum Deo Opt.

Max. donatur.

Adolecens ille Evangelicus, ad perfectionem aspirans, & quique exacta mandatorum legis observatio, satis contentus postquam à Christo audiret, nisi perfectus esset, vellet vendere, in ierusalem quæ possessas esse, & quæ in pauperes elargiretur, contentus erat, & quæ in quodam amplius facultates haberet, & quæ perditæ erga eum de afflictis cecidit, & propterea animus illi acerbatur ad easdem desiderandas deesse: defecit enim videlicet sumptus, ad illam perfectionem Evangelicam, & quæ in ierusalem necessarius. Neque id ipsum, etiam nobis ostendit, quæ in animus & vitæ, ad omnia quæ in mundo sunt desideranda, omniaque generosa mente proculecanda, superantia, & quæ nosse Christus in gens illud præmium quod propterea consecuturi sumus, ob oculos nobis ponit. *Beatus inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum celorum.* Vnde num & qualis & æquivalens virtus sit, commutatio, si omnia quæ in terra sunt, pro regni celestis comparatione tradantur, & num prudens fuerit sit mercator ille, qui omnia sua abdidit, & impendit ad thesaurum hunc, comparandum? Acute imprimis nocet S. Bernardus, *Christum de hac beatitudine non esse locum, aduentum.*

Dominica sua, & S. Franciscus Bonaventura in vita S. Francisci cap. 7.

Matth. 19.

Matth. 19.

Matth. 19.

Matth. 19.

Serm. 4. de adventu.

entium, in futuro, ut de aliis, ipse dicitur
 sed in presenti, ipse dicitur regnum
 regnum. Iam tum ergo regnum celorum tuum
 est, esto id nondum tibi traditum dona-
 tum tibi, quia ipsum mundi rebus, quas
 deseruisti, comparasti. Quomodo modum
 editum aureos pro vase auro, vel
 gemma pretiosas, quam venditor adhuc
 domi suae habet, per solvas, illa iam tum
 re ipsa tua est, esto nondum tibi eam ven-
 ditor tradiderit, quod gre tuo tibi eomeris
 pari modo regnum celorum iam tum ad
 pauperem spiritus spectat, quod ipse id om-
 ni eo quod possidebat emerit: *Simile est*
regnum celorum homini negotiatori, qui
renitit bonis, maris perit, et invenit autem bo-
na preciosa, et vendidit omnia, quae habuit, et emit eam. Itaq; sicut
 ille margaritam pretiosam facit suam, au-
 ro suo pro ea dato, ita regnum celorum
 fecisti tuum, quia omnibus quae habebas,
 illud comparasti.

Ac non hic promissum Christi fiant, lon-
 ge namque phara pauperibus subsistat pro-
 misit. Aliquid de ergo regno celorum ma-
 ius aut dignius haberi poterit. Potest in
 celo namque quaedam sunt praeminentia,
 sicut etiam hic in terra dicitur sunt
 generosorum militum, et de praemia
 Magnam ergo pauperibus spirituum praeminentiam
 & praerogativam praerogativam
 quis omnibus beatis spondet. Postquam
 adolescens ille, qui factus est tibi vis remitte-
 re tunc ieiunium nolebat, iam ab illis dixit
 setque Redemptor, Amen dico vobis, quod
 dices difficile intrabit in regnum celorum,
 ecce tibi Petrus, reliquos autem omnium no-
 mine in medium prostravit, & ait: *Et ecce nos*
reliquimus omnia, et secuti sumus te, quid
ergo erit nobis? Quibus Dominus in hoc
 respondit, *Amen dico vobis, quod vos secuti*
estis me, in regeneratione cum sederit filius
hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et
vos super sedes duodecim, iudicantes duo-
decim Tribus Israel. Declarant hoc loco
 sancti Patres, isthanc dignitatem & praero-
 gativam generaliter de omnibus iis intel-
 ligi, qui Apostolorum in statu paupertatis,
 per vota confirmato, erunt imitatores: vsi

sunt Religiosi, modo in Dei gratia ex hac
 vita decedant. Docent ergo illam omnibus
 his praeminentiam & dignitatem dan-
 dam, quod in vniuersalis iudicij die, ante
 diuinum tribunal astabunt, tunc ut iudi-
 centur, cum ut vna cum Christo Iudice sint
 assessores, & vt tales, illius sententiam ra-
 tam habeant & confirment. Ita id expres-
 sis verbis docent S. Augustinus, Beda, Gre-
 gorius Magnus, & ad hoc propositum ad-
 terunt illud Isaie, *Dominus ad iudicium*
veniet cum senibus populi sui, et principibus
eorum. Nec non illud Salomonis in Pro-
 uerbis, loquentis de Ecclesiae sponso, *No-*
bilis in parvis principibus, quando sederit cum
senatoribus iustis. Hos quippe esse dicunt
 Principes, vna cum Christo mundum iu-
 dicaturos, & senes & senatores, qui cum
 sponso Ecclesiae, id est Christo, in supremo
 iudicij die, in tribunalibus considebunt.
 Nonnulli quidem dignitatem hanc etiam
 ad omnes omnino sanctos canonizatos
 extendere volunt, at communis opinio,
 quam D. Thomas sequitur, est, dignitate
 hac solum donandos illos, qui paupertatis
 statum professi fuerint, et si alioquin Di-
 uorum catalogo ascripti non sint. Et
 multas adferunt Theologi ac Patres ratio-
 nes, & congruentias, easque non contem-
 nendas, cum hae praeminentia potius don-
 entur iis, qui hanc voluntariam pauper-
 tatem professi sunt, quam reliqui beati.
 Quocirca conuenienter admodum cum
 Propheta hic exclamat S. Gregorius, *Ni-*
mis honorati sunt amici tui Deus, nimis
confortatus est principatus eorum. Id est,
 Benedictio, & laus & honor fiet tibi Do-
 mine, qui amicos tuos ita honoras, ac prefer-
 tim eos qui voluntariam propter nomen
 tuum paupertatem professi sunt. Neque
 enim satis tibi est, regnum celorum iis
 dare, sed etiam illustres & inelytos Prin-
 cipes eos ibidem facis, vt vniuersales
 tecum mundi totius
 sint iudices.

Epist. 89. ad
Hilarium.
Homil. in
nat. de S.
Benedicti.
Lib. 10. Mo-
ral. c. vlt.
Isa. 3. 14.
Prover. 31.
25.

Soli pau-
peratis con-
to obstricti
putantur
iudicaturi.

psal. 138. 17.

CA.

